

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Carpov Gheorghe Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx, s. Xxxxx, str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 01.12.2017 - 15.10.2018

2. instanța de apel: 06.12.2018 – 29.01.2019

3. instanța de recurs: 05.04.2019 – 12.06.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15 octombrie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Carpov Gheorghe Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 3 ani 8 luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concursul de infracțiuni, la pedeapsa aplicată prin sentința din 20 februarie 2018, a Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari), i-a fost adăugată integral pedeapsa numită prin prezenta sentință, stabilind pedeapsa definitivă de 3 ani 8 luni închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce a constituit suma de 25000 lei, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fiind dispus ca sentința în partea pedepsei cu amendă să fie executată separat.

Acțiunea civilă înaintată de Șlicari A. a fost admisă integral, fiind încasat de la Carpov Gheorghe în beneficiul lui Șlicari A. suma de 7500 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, la data de 09 octombrie 2017, aproximativ la ora 06:57, Carpov G., având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se în parcul din spatele „Fitnes Centru Aquaterra”, amplasat pe str. Ginta

Latină, 10 mun. Chișinău, a sustras în mod deschis de la Șlicari A. geanta la prețul de 200 lei, în care se afla un portmoneu la prețul de 150 lei, card bancar eliberat de către BC „Eximbank”, card bancar eliberat de BC „Mobiasbanca”, card bancar eliberat de BC „EurocreditBank”, buletinul provizoriu eliberat pe numele Șlicari Angela, bani în sumă de 100 lei, telefonul mobil de model „Samsung Galaxy A3” la prețul de 7.000 lei și încărcător pentru acest telefon la prețul de 30 lei, prin ce i-au cauzat ultimei daune în proporții considerabile în sumă totală de 7480 lei.

Instanța de judecată a calificat fapta incriminată inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile*.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Avocatul Marinescu D. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia în partea ce ține de stabilirea pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-i aplica lui Carpov G. o pedeapsă minimă sub formă de închisoare, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, să-i fie suspendată condiționat pedeapsă sub forma închisorii pe un termen de probă ales de instanță, cu aplicarea în privința acestuia una sau mai multe obligațiuni prevăzute de art. 90 alin. (6) Cod penal. În cazul în care instanța de apel ajunge la concluzia neaplicării prevederilor articolului 90 Cod penal, solicită aplicarea prevederilor art 90¹ Cod penal, condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

În motivarea apelului a invocat:

- Carpov G. a recunoscut vina integral, s-a căit sincer în cele comise, a solicitat ca judecata în privința lui să se desfășoare, conform art. 364¹ Cod de procedură penală;

- pedeapsa primei instanțe este prea aspră dat fiind faptul că, inculpatul are practic o vîrstă încă tânără, s-a corectat conștientizând faptele sale antisociale a recunoscut prejudiciul adus părții vătămate, precum și dorește să-l achite în cel mai curând timp posibil, consideră aceste momente ca circumstanțe atenuante, partea vătămată neavînd careva obiecții, iertându-l pe ultimul, el conștientizând întru totul caracterul infracțiunilor sale și căindu-se de cele savîrșite.

3.2 Inculpat, care a solicitat casarea acesteia parțial, în partea pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă.

În motivarea apelului a invocat că, a recunoscut integral fapta incriminată prin rechizitoriu, solicitînd ca cauza să se judece în procedură simplificată prevăzută la articolul 364¹ Cod de procedură penală și a reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la soluționarea chestiunii ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului, care, de fapt, și este obiectul apelurilor, se consideră, că prima instanță a acordat deplină eficiență

prevederilor articolelor 7, 61, 72, 75 și 84 Cod penal, precum și celor din articolul 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducerea cu 1/3 a limitei de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat - închisoare.

În viziunea instanței de apel, prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii, în mărimea fixată.

La fel, instanța de apel a reținut că corect sunt aplicate prevederile articolului 84 alin. (4) Cod penal, dat fiind că în cauză se constată concurs de infracțiuni.

Totodată, instanța de apel a stabilit că temei pentru condamnarea inculpatului cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare nu se constată. Temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu există, deoarece în cauză nu s-au constatat circumstanțe excepționale sau alte cauze, ce justifică aplicarea prevederilor articolului 79 Cod penal.

Prin urmare, în opinia instanței de apel, soluția cu privire la aplicarea pedepsei cu închisoare pentru infracțiunile săvârșite, în mărimile fixate, este legală și întemeiată.

În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei conform cerințelor din articolul 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a concluzionat că, nu există temeiuri de a interveni în sentință.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în speță sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Marinescu D. în numele inculpatului, care solicită casarea acestora în partea pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Carpov G. să-i fie aplicată o pedeapsă minimă sub formă de închisoare, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, să fie suspendată condiționat pe un termen de probă ales de instanță cu aplicarea în privința acestuia una sau mai multe obligațiuni prevăzute de art. 90 alin. (6) Cod penal. În cazul în care instanța de apel ajunge la concluzia neaplicării prevederilor articolului 90 Cod penal, solicită aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

În motivarea recursului ordinar, invocă:

- inculpatul a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, printr-o cerere scrisă, a solicitat primei instanțe judecarea cauzei penale în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală;

- consideră pedeapsa aplicată prea aspră, deoarece inculpatul are o vârstă tânără, s-a corectat conștientizând faptele sale antisociale, a recunoscut prejudiciul adus părții vătămate și dorește să-l achite cât mai curând posibil, ceea ce constituie circumstanțe atenuante în cauză;

- partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpat, l-a iertat, acesta conștientizând întru totul caracterul infracțiunii săvârșite.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Marinescu D. în numele inculpatului, invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse minime sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, sau aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului, prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 203 verso v. I), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanctiunea art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani, cu sau fără amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sânt valabile în cazul dat pentru inculpatul, Carpov G., prin decizia instanței de apel a fost menținută soluția primei instanțe, prin care aceasta a ajuns la concluzia de a-i stabili inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pentru comiterea infracțiunii imputate, respectiv limitele acestei pedepse fiind reduse cu o treime, constituind astfel de la 3 ani și 4 luni până la 4 ani și 8 luni. În prezenta speță, inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate, prin prisma alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani și 8 luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Totodată fiindu-i aplicate și prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concursul de infracțiuni, la pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 20 februarie 2018, i-a fost adăugată integral pedeapsa numită prin prezenta sentință, stabilind pedeapsa definitivă de 3 ani 8 luni închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce a constituit suma de 25000 lei, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fiind dispus ca sentința în partea pedepsei cu amendă să fie executată separat.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a respins apelurile declarate și a menținut sentința, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune sau aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal, condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanțele de fond just au ținut cont de faptul că inculpatul are loc permanent de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu a recuperat paguba materială cauzată prin infracțiune, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, de personalitatea inculpatului, care anterior a comis infracțiuni, fiind condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013, la 3 ani 6 luni închisoare și prin sentința Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari din 20 februarie 2018, în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce a constituit suma de 25000 lei, care nu a fost achitată de către inculpat.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Carpov G. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Carpov G., cu suspendarea condiționată a executării acesteia sau suspendarea parțială a executării acesteia, pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor grave, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după

săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90, 90¹ Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului sau suspendarea parțială a executării acesteia, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea anexată la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. b), 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiind condamnat la 3 ani 6 luni închisoare; art. 179 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, astfel se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Carpov G. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința, prin care a aplicat inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, 3 ani 8 luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, instanțele de fond justificat au aplicat în prezenta speță și prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concursul de infracțiuni, la pedeapsa aplicată prin sentința din 20 februarie 2018, a Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari), i-a fost adăugată integral pedeapsa numită prin prezenta sentință, stabilind pedeapsa definitivă de 3 ani 8 luni închisoare fără amendă, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce a constituit suma de 25000 lei, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fiind dispus ca sentința în partea pedepsei cu amendă să fie executată separat. Din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că pedeapsa aplicată este prea aspră, deoarece inculpatul are o vârstă tânără, s-a corectat conștientizând faptele sale antisociale.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că inculpatul a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a recunoscut prejudiciul adus părții vătămate și dorește să-l achite cât mai curând posibil, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel, mai mult ca atât din declarațiile părții vătămate se atestă că prejudiciul nu i-a fost recuperat.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și

conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Carpov G., de către instanțele de fond, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Carpov Gheorghe Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 12 iunie 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie